

Folk. Skulde disse 250,000 Kr. deles ud direkte til Fiskerne, endog maaske til temmelig store Fartøjer, bliver det dog en forholdsviis mindre Del, der saaledes vil blive begunstiget af Staten. Derimod vil de 100,000 Kr., som i langt større Omfang vilde kunne komme alle Fiskere til gode, blive en meget lille Sum i Forhold til de Krav, der ville blive stillede. Staten vilde række langt videre med de Midler, der stilles til Raadighed, dersom den vilde gøre det, som det var min Mening, man burde gøre ved Husmandslodderne, nemlig at støtte de sekundære Prioriteter. Det er dem, Staten bør støtte, for det er dem, det kniber med at faa. Første Prioriteterne, ogsaa i Fiskerifartøjer, kan faas, som hidtil, fra offentlige Institutioner eller hos private Folk, eller Folk eje selv Pengene til dem. Men de sidste 100 eller 1,000 Kr. er det vanskeligt at faa. Jo større Sum Staten maa stille til Raadighed til disse Laaneforeninger til Anskaffelse af Fartøjer og Redskaber, des videre bringe vi Hjælp til dem, der virkelig trænge, baade dem, der have noget at begynde med, og dem, der intet have. I Særdeleshed vil det, naar man ved Laaneforeningerne skaffer disse anden Prioriteter, blive lettere end hidtil at faa til Laans hos Banker eller private Foreninger eller private Folk saa mange Penge, at de udgøre omtrent det, der omtales her i Forslaget, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af Fartøjets Værdi.

Fastholder man alligevel Tanken om de direkte Udlaan til Fiskerne, vil jeg sige i Modsætning til Forslaget, at det ikke skal være Fartøjer af en temmelig stor Værdi, men tværtimod Smaafartøjer, som der bør ydes Laan til. Man kunde gaa meget langt ned, fordi det netop er det vanskelige at faa Penge til de Smaafartøjer, som de ubemidlede Fiskere begynde med. Til søgaaende Fartøjer har det dog hidtil vist sig, at man kunde faa Penge. Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at vi vistnok snarere maatte sætte et Maksimum for, hvor kostbare Fartøjerne maatte være, end et Minimum; thi det kan ikke være Meningen, at vi skulle udruste store, søgaaende Fartøjer, og er der intet Maksimum, kunde vi gerne komme dertil, at vi fik Pengene anbragte i meget faa og store Skibe.

Jeg har aldrig deltaget i de fraserige Beklagelser over, at den danske Nation lod de Millioner rulle forbi, som findes ude i Vesterhavet. Som jeg har sagt tidligere, vil jeg sige nu, at jeg ikke tror, det ligger for nogen Befolkning, heller ikke

for den danske, at gaa ud at fiske, naar de ikke behøve det. Det er slet ikke saarart et Haandværk at ligge ude i Storm og Slud og drage Vaad. En Befolkning forlader ikke Landjorden, gaar ikke til Søs, før den ikke længer synes, at Landjorden giver nok. Men naar de, som det nu er Tilfældet i Danmark, føle en Trang dertil, mener jeg, at det er vor Pligt at træde hjælpende til. Og det gøre vi ganske udmærket ved en Lov som dette Forslag og endnu bedre, naar det forandres, som jeg har antydnet, saaledes at de direkte Laan gaa til de smaa Fartøjer, medens der ydes subsidiære Laan ved Laaneforeningerne. Paa den Maade vil man række videre. Jeg vil endog sige, at i saa Fald vilde man med største Lethed kunne indrette en saadan Forening, som det ærede Medlem for Bornholm omtalte ved Finanslovens 1ste Behandling, nemlig en Kreditforening for Fiskere. Naar de sekundære Laan skaffes gennem Laaneforeningerne ved Statens Hjælp, vil der uden Tvivl være overordentlig god Sikkerhed for Laan paa 1ste Prioritet. Og saa fik man ogsaa langt lettere dannet de solidariske Laaneforeninger, som den ærede Minister her har foreslaet.

Det er de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Jeg tror, at det vilde forbedre Loven, men paa den anden Side indrømmer jeg, at særlig den Bestemmelse om Dannelsen af Laaneforeningerne, som jo er ganske ny, er en ganske udmærket Opfindelse af den højtærede Landbrugsminister, jeg gratulerer ham til Tanken og haaber, at han skal føre den igennem. (*Landbrugsministeren* [Ole Hansen]: Det var det ærede Medlem for Thisted [N. Andersen], der fik Tanken). Jeg troede, det var den ærede Minister, saa beder jeg om Forladelse, men det overlader jeg til de Herrer. Hermed skal jeg anbefale Forslaget til videre Fremme.

Krabbe: Det foreliggende Lovforslag er ogsaa efter min Mening et fortrinligt Forslag. Det er muligt, at der ved nogle Ændringer, saaledes som det er blevet antydnet af ærede foregaaende Talere, vil i Forstaaelse med den højtærede Minister kunne tilføres Forslaget nogle yderligere Forbedringer. Men selv som det foreligger her, giver jeg det min fulde Tilslutning. Det er ikke min Opgave at tale om de Punkter, der hidtil have været dragne frem. Jeg har kun taget Ordet for at omtale et eneste Punkt, Lovforslagets sidste Paragraf, hvor Lovforslaget som en stor